

хуваше да употреби въ служба на страната си уморения си умъ и отслабналата си дѣятелностъ. Той помоли конгресса да избере неговъ преемникъ. «Азъ преживѣхъ 74 години» писа той председателю на туй събрание, и намѣрвамъ че продължителната и дълга болестъ отъ която теглихъ послѣдната зима, ма е съвсѣмъ отслабила. Телеснитѣ ми сили не сж са повърнали въ нежъ. Азъ незнамъ намалѣли ли сж моитѣ мислителни способности, — може би да забѣлѣжвамъ туй подиръ всичко, — но азъ осящамъ че дѣятелността ми отслабва а тѣзи способностъ особито е необходима на вашия посланникъ при тозъ дворъ. Азъ участвахъ въ общественитѣ работи и са ползовахъ съ довърнето на моята татковина както въ тѣзи тѣи и въ други служби, презъ цѣль петдестгодишенъ периодъ. Тѣзи честъ е доволна за удовлетвореньето на едно разумно честолюбие. Сега менѣ ми неостава друго освѣнъ да търся покой, и азъ желая отъ конгресса да ма награди съ него, като прати нѣкого на мое мѣсто. Въ сжщото време го моля да бжде увѣренъ че не съмѣнъето въ сполуката на напето славно дѣло и не разочарованъето, испытанно въ службата си нему, ма каратъ да са откажж отъ моята длъжностъ. Азъ нѣмамъ за туй причини освѣнъ тѣзи които исказахъ. Азъ смѣтамъ да останж тукъ до край на войната, която може би да ма преживѣе и ако съмъ придобилъ нѣкаква опитностъ стодна за да послужи на моето отечество, азъ щж я съобщя на драго сърдце на моя преемникъ и ще му помогнж: било чрезъ влияньето си което ми приписватъ, било чрезъ